

શ્રી શિવાજી મહારાજ !

—ગુણાનુવાદ—જયનાદ—

લેખક:—સુપ્રસિદ્ધ ' સન્દેશ ' પત્રના સંપાદક,
શ્રી. અચ્યુતરાવ ઠાકર.

અનુવાદક:—છોટાલાલ શાહાસ શૌક, ચાલધર.

મદ્ય:

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૫૨૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ શિયાળ

વિષય લઠ ૨૩ : ૨૧૫૮ શિ

શ્રી શિવાજી મહારાજ !

—ગુણાનુવાદ—જયનાદ—

લેખક:—સુપ્રસિદ્ધ ' સન્દેશ ' પત્રના સંપાદક,
શ્રી. અચ્યુતરાવ કોલ્હટકર.

અનુવાદક:—છોટાલાલ રામદાસ શૌર, પાલધર.

મૂલ્ય:—

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૨૫૧૩

શ્રી શીવાજી મહારાજ

—ગુણાનુવાદ-જયનાદ—

—:~:—

શ્રી શીવાજી મહારાજનો જય જયકાર હો ! શ્રી ચૈતન્ય દેવતા સીધ થાઓ, આજે છત્રપતિ શ્રી શીવાજી મહારાજ વિષયે સર્વે બુધ્ધી સામર્થ્યમાં ચૈતન્ય પ્રગટાવવાનું છે. ઇતિહાસ કટીબદ્ધ થાઓ, આજ તારા પૃથ ઉપરનો મેલ ઉઠાવી ત્યાં શ્રી સમય શીવાજી મહારાજનું અમર નામ પ્રસ્થાપીત થવાનું છે. હે હૃદય ! આજે તું પ્રકુલ્લીત થઈ ઉલ્લાસ નૃત્ય આદર આજે શ્રી છત્રપતિ-પ્રેમપ્રવાહ-નું વિમળ વહન છે. સ્મૃતીદેવી ! અન્યવાર્તાઓને-પાસ તોડી નાંખો, આજે શ્રી શીવાજી મહારાજનાં સ્મૃતીપદમાં નૃત્ય કરવું પડશે. કાવ્યદેવી ! તમારી મધુર વિજ્ઞા હાથમાં લ્યો. આજે શ્રી શીવાજી મહારાજનાં સાત્વીક સ્મરણનાં સુંદર સુર બજાવવાનાં છે મહારાષ્ટ્રીય મૃતકાવ્યકાર ! તમારું વિજયી હોલ લઈ શ્રી શીવાજી મહારાજનાં પુણ્ય નામનો પ્રથમ પડઘો પાડો. સ્વર્ગસ્થ શુરવિરો ! સુખાસનો તુચ્છ લેખી આજે શ્રી શિવપ્રભુના થતા કીર્તન પ્રસંગે એમનાં પુણ્ય સ્મરણમાં તન્મય બની બેસો. ઓ

મહારાષ્ટ્રનાં સુગુદમણી સિંહગઢવાસી તાનાજી ! જગૃત થાઓ. કેવળ તમારા માટે આ શીવાજી મહારાજે ઢાઝણુ શોક કરવાથી હવે વધુ મૃતાવસ્થામાં રહો નહીં. કૃષ્ણા ઘોડી ! તે સમય પ્રમાણે આજે પુનઃ મહારાષ્ટ્રે ઉત્સાહી કર. ઉડતી ધુંળ અમારી આંખમાં પડી તેનું યથેચ્છ નેત્રાંજન થવા દે. જય ભવાની દેવી. સર્વોત્તમ માતા, મહારાષ્ટ્ર કુળદેવતા ! તમારો પુનઃ જય થાઓ, અને શ્રી શીવાજી મહારાજનાં મહારાષ્ટ્ર પ્રદેશમાં પાછા વિજયી દેવી હુંદુભીનો નાદ થાઓ.

સાંભળો ! આ રણવાદ્ય. આ ખીંગલો સાંભળો. આ સર્વે કોલા-હલ શા ? આ વાદ્યોશીનાં ? એ શું સૂચવે છે ? એ શું સંદેશ કરે છે ? આરે શું તમને એની જરાએ ખબર નથી ? જે સંદેશે મહારાષ્ટ્રનાં પ્રત્યેક સ્નાયુમાં અનુપમ સામર્થ્ય આણ્યું, જે સંદેશથી મહારાષ્ટ્રીય સ્ત્રીવર્ગને શૌર્યથી સજ્જ કર્યો. વળી કૃષીકારો કારીગરો ચોદધા બન્યા શું તે સંદેશથી તમે હજી તદ્દન અબણ્યા છો ? એ સ્વર્ગીય સંદેશ ખુદ તમેજ શ્રવણ કરો. “ ભવાની માતાકી જય ! ભવાની માતાકી જય ! ! ભવાની માતાકી જય ! ! ”

આ જીભમાતાનું નાનું બાળક, આ શહાજી મહારાજનાં સુકોમળ પુત્ર આજે અખીલ મહારાષ્ટ્રનાં અગ્ર નેતા થઈ મહારાજોરવિ મહારાજને ઉદ્ધવનાં ઉચ્ચ શીખરે શોભાવવામાં બહાર પડ્યો છે. આજ તે મહારાષ્ટ્રનો ધુરંધુર થયો છે, રે લોક નાયક બન્યો છે. ઉપરાંત તેણે પ્રતીક્ષા લીધી છે કે જો ભોમસલે કીર્તિવંત

(૫)

કુળમાં મેં જન્મ લીધો હશે, જીભભાતાનું પવીત્ર ઉદરમાં નવમાસ વાસ કર્યો હશે, જો ભીમા અને કૃષ્ણ સરિતાનાં જળપાન કર્યો હશે, સહ્યાદ્રિનો વાયુનો મારા આંગને સ્પર્શ થતો હશે તો આજ વચે આજ જીવનમાં આજ આયુષ્યમાં મહારાષ્ટ્રનો પરમ ઉદ્ધાર કર્યો વગર હું કદીપણ રહીશ નહોં. ”

તેની વચ લઘુ છે. પણ દૃઢનિશ્ચય ગંભીર છે. તેની મુર્તી નાની છે. પણ ધૈર્ય અદૌકીક છે તેની આકૃતી અદ્વય છે પણ તેનાં સંકલ્પ વિશાળ ને ઉચ્ચ છે તેથી અજબ થશે નહોં. વચમાં શું છે? સંસાર વચે રમવાનું અમુક વચે સંસાર સમુદ્રમાં વિહાર કરવાનો આત્મ વચે મૃત્યુની માળા જપવાની. એ સર્વ સાથે જેને સ્વદ્વેષ સંબંધ નથી તેને માટે નીચમ શું ? જેને કર્તવ્ય કરવું છે તેને શું નીચમ નથી ? બાહ્ય દેખાવે તે ટુંક છે પણ તેનો હસ્ત અગન ચુંબીત લાંબો છે. તે વૃદ્ધાવસ્થાએ પહોંચ્યાં હશે તો પણ તેનાં ગાલ ઉપર યુવાવસ્થાથી ગુલાબી ચમક જણાશે.

શીલ ! અરે વત્સ ! એ બાળક ! એ રાજવી બાળ !

આ પરિતાપથી, તું દુઃખી થઈશ. આ સુંદર સકુમાર મુખ સુકાઈ જશે. નદી, નાળા અને દરીઆ ડુંગર અદત્તા ઉતરતા તું ચાકી જઈશ. હે વત્સ, આ તીવ્રકષ્ટ તારાંથી સહન નહોં થાય તને એની ટેવ નથી. તું શ્રમીત થઈશ. આ પ્રયત્ન ઝાડી, આ તોફાની નદી, અસીમ વર્ષાધારા આવા હૃદયવિહારક વિપત્તિમાં તું તારો

અમુક્ય જીવ શા માટે ખુએ છે? જ્યાં હમેશા નપુણ શુરા પ્રયાણ કરતાં કંપેછે, ત્યાં પ્રીયવત્સ તું કેમ હીંમત કરે છે? આવ આવ પાછો આના તારા સ્નેહીઓને પાછા ફેરવ, પાછા ખોલાવ ઇચ્છા બે હશે તો આવતી કાલે તેમને આવવાનું કહેવાશે આત્યારે તું ઉતાર આ સાજ. સાફે અને આ તારા સુકામળ મુખ ઉપર પ્રસરેલો પસીનો મારા છેડાવતી મને લુંછવા દે ?

નહીં. માતોશ્રી નહીં. માફ તેજ ભંગ કરશો નહીં મહારાષ્ટ્રની વીરમાતાઓને આવું જરાપણ શોભાસ્પદ નથી. આજ આ મહારાષ્ટ્ર દુર્બળ થયો છે. તે તેવી જ સ્થિતિમાં છે એમ સમજશો નહીં. મહારાષ્ટ્રનું વજન કેવળ અદ્ભુત છે. ભયંકર અને કુર વ્યાઘ્રનાં રકતવત્ નેત્ર સામે બહાદુરાઈથી બેનારી; મહાંધ હાથીની મુંદ એકી ઝઠપે પોતાના બાહુબળે પકડનારી કુર અને વિવારી સર્પનું વિષપૂર્ણ શીર્ષ કેવળ પોતાના ચર્ચુવતી છુદી નાંખનારી દૈર્યશાલી અને બાહોસ તેજસ્વી સન્નારીઓ આ મહારાષ્ટ્રમાં સદાને માટે વાસ કરે છે અમે એમનાં પવીત્ર ઉદરમાંથી જન્મ પામ્યાં છીએ. અમેએ એમનું દુધ પાન કર્યું છે. માતોશ્રી ! મેં તમારું સ્તનપાન કર્યું છે. મારા એજ પણ હજી સુકાયા નથી. ત તમારું ઉત્કૃષ્ટ દુધ મને પાછળ હઠવાં મનાઈ કરેછે, મને શરમાવે છે તમારું ઉત્તેજક દુધ મારા અંતઃકરણમાં નિર્ભયતા અને નિડરતા ઉપજાવે છે. માતોશ્રી આ સમયે આપ પ્રતિબંધ કરશો નહીં, અશ્રુપાત કરશો નહીં. મારા મસ્તકે આપનો વરદ હસ્ત સુકી અમર આશીશ આપો, મારો જથ ઇચ્છો. આપનાં પવીત્ર મુખેથી

(૭)

કેવળ 'વિજય' એટલેજ શબ્દ ઉચ્ચારશે તો પણ મારી નિમ્ને
ફોંટેહજ થશે. તમે મારો જય જયકાર કર્યો કે અખીલ મહારાષ્ટ્ર
હીલોનનીથી એકી આવાળે ગળું ઉઠશે કે " શ્રી શીવાળ મહા-
રાજનો જય ! શ્રી શીવાળ મહારાજનો જય ! "

શ્રી ચૈતન્યદેવ, તારી સહાય અમેને એજ માટે જોઈએ છે.
મહારાષ્ટ્રનાં રણમર્દ વીર તાનાણ, એ કારણેજ તમારું અસ્તિત્વ
અમે અમર ઇચ્છીએ છીએ. કીર્તિવાન કાવ્યકારો તમારી
હાજરીની પણ એ માટેજ જરૂર છે.

અમારા શુરવીર માતાનાં સ્તનપાન ચતર્કીચીત અમેને શરમાવે
છે અને લીધેજ તમારી સંગીન સાહ્યની અપેક્ષા અમે યાચીએ
છીએ. શ્રી શીવ પ્રભુનો પુણ્યવાન અમર આત્મા પુનઃ આ
અવગીમાં અવતરે તેમનું અગ્રગણ્ય ઉદ્ધાર અને ઉચ્ચ તત્વ પુનઃ
અમારા હૃદયમાં સ્થાનલે તેમનાં આયુષ્યની સહયોધ અમારી કૃતી
આચરણમાં પુનઃ પ્રાપ્તી થાય, તેમનાં પ્રસીધ્ધ પરાક્રમનું
પરમસાર્થક આ મહારાષ્ટ્રભૂમીમાં પુનઃ પ્રાદુર્ભાવ થાય, તેમની
કર્તવ્ય પ્રરાયણતા પુનઃ ફળીભુત થાય, તેમનો ભુસ્તો તેમનું ઉચ્ચ-
ળતું લોહી. તેમની પ્રજ્વલીત આશાએ તેમનું અડગ ધર્મ અમારી
નાણેમાં અમારા ધ્યાનમાં, અમારી રક્તવાહીનીઓમાં પુનઃ ઉચ્ચ-
ળતું થાય તેને માટેજ આપ સર્વેના સહકાર અમે યાચીએ છીએ
કારણ શ્રી શીવરાય નામસ્મરણમાં અખીલ મહારાષ્ટ્ર સમાયેલો
છે. તેમની માત્ર એક પવિત્રમૂર્તિ એટલે સને ૧૬૨૭ થી સને

૧૯૨૪ સુધા આ દેશમાં ઉદ્દલવેલી પ્રત્યેક સંસ્થા છે. તેમનો એક નામોચ્ચાર એટલે શ્રીજ્ઞાનેશ્વર મહારાજની જ્ઞાનેશ્વરી, સંત તુકારામની સંપૂર્ણ ગાથા, મુકતેશ્વરનું અખીલ મહાભારત છે. તેમનો એક જયજયકાર એટલે શ્રી પંઢરપુર યાત્રાનું પુણ્ય તુળા-પુરવાસીનીની મહાકૃપા પ્રતાપગઢની અંખીકાનો વર પ્રસાદ છે. શ્રી શીવાજી મહારાજ આ શબ્દમાં મહાજીને ત્રીભુવનનું ભાગ્ય જસવર્ગનાં દીવ્ય સુખો આનંદ સામ્રાજ્યમાં અદ્ભુત સંચય સાંપડે છે.

કારણ શ્રી શીવાજી મહારાજનું પ્રતાપી ચરિત્ર એજ મહારાષ્ટ્રનું અસ્તિત્વ, શ્રી શીવાજી મહારાજનો તેજસ્વી અને દીવ્ય ઉદયકાળ એટલે આધુનિક મહારાષ્ટ્રનું ઉદ્ભવન આયુષ્ય.

શ્રી શીવરાયનું અંતઃકરણપૂર્વક ધ્યાન ધરવું. શ્રી શીવપ્રભુનો પ્રતાપ મનન કરવો. આવો અખીલ મહારાષ્ટ્રને સરળ, સીધો સદુપદેશ કરનાર કવી । શીવપ્રભુનાં આચાર વિચાર પ્રત્યેક ચિત્તા-કર્ષણ કરનાર કાવ્ય કંઠમણી કવી મૃત્યુવશ થયાને આજ ખસેા અડીસો વર્ષ બીતીત થયા તોપણ તે કાળે તે ઉપદેશ જેટલે અંશે સત્યાનુસારી ચથાયોગ્ય મનાતો તેટલો આજ પણ છે. તે કાળે સદુપદેશની જેટલી આવશ્યકતા હતી તેટલીજ આજે પણ છે. શ્રી શીવાજી મહારાજ જ્યુલીઅસ સીઝર જેવાં ફક્ત શકકર્તાજ હોત, સીકંદર બાદશાહ માફક કેવળ પરરાજ્યોજ કબજે કરવાની કુટીલ કામના રાખી હોત, અથવા પીટર ધી ગ્રેટ જેવી આપણું રાજ્ય અન્ય રાજ્યની તુલનામાં રાખવાની મહત્ત્વાકાંક્ષા

(૯)

હોત તો આજે મહારાષ્ટ્ર જેવું એમને માન આપી રહ્યું છે તેટલું માન મહારાષ્ટ્ર તરફથી કદીપણ મળત નહીં. શીવાજી મહારાજ કેવળ સીકંદર કે પીટર જેવા ન હોતા, તેમનું ઉચ્ચ શીલ, ચારિત્ર તેમની નિષ્કપટી અને સરળ વર્તણૂક, તેમનું ઉદાર અને દયાળુ હૃદય, સાગર જેવું વિશાળ હૃદય, તેમની બાળક જેવી નિષ્પાપ વૃત્તી, એવા એમનાં ઉચ્ચ અનુકરણીય સદગુણો, અખીલ વિશ્વ-ધર્મીહાસનાં સુવર્ણ પૃષ્ઠે અદ્વિતીય છે. તે ઉપર માત્ર મહારાષ્ટ્રનો હક્ક છે, તે ફક્ત મહારાષ્ટ્રની ‘ મોનોપોલી ’ છે. શ્રી શીવપ્રભુના આચાર વિચાર વિષેનું કાવ્ય કવચીત આપણે એકવાર વાંચવાથી વિસરી જઇશું પરંતુ કલાક અર્ધો કલાક, ઘડી બેઘડી એ કાવ્ય મનન કરી એનું ઉંડું રહસ્ય સમજવું એનાં સુધારકનો અઃસ્વાદ લઈ આપણા અંતઃકરણમાં ચીરસ્થાઈ પાન કરવું યોગ્ય છે. શ્રી શીવાજી મહારાજ એ ફક્ત પરાક્રમી અને રાષ્ટ્રોદ્ધારક હતા એટલુંજ નહીં પણ એ એક ન્યાય પરાયણ માનવ ચરિત્રના અનુપમ અનુકરણીય હતા. તેઓ એક આયુષ્યનાં માર્ગદર્શક હતા. પગલે પગલે ભોધપ્રદ શીક્ષક હતા, એક કલ્પના યોગ્ય સજીવન ચિત્રપટ હતા. વિધાતા કૃતીના નમુનારૂપ હતા, તેઓ પરમાત્મા કૃતીમાં આશ્ચર્યાકારક આદર્શરૂપ હતા એ પ્રમાણે આ કાર્ય દર્શાવે છે. સીકંદર બાદશાહે જગત જીત્યું હશે પણ તેનાં ગુપ્ત ચરિત્ર પ્રત્યે નજર નાંખશે નહીં; નેપોલી-અને ફ્રાન્સનાર તોપો અને એક લાખ મનુષ્યોનો પરાજય કર્યો

હશે પરંતુ તેનાં અંતઃકરણનો અંતરપટ ખોલશે નહીં, જ્યુલી-
અસ સીઝરે ગોલ અને ગોથને શીક્ષા કરી હશે પણ તેનાં હૃદયમાં
દ્રષ્ટીપાત કરશે નહીં એવી પ્રત્યેક ઇતિહાસકારો આપણને ચેત-
વણી આપે છે. પણ શ્રી શીવછત્રપતીનાં ચરિત્ર વિષે એમનાં
દારૂણ દુઃખનો પણ પ્રતીકુળ પ્રતીપાદન કરી શકશે નહીં પણ તેમની
મીષ્ટવાણી, સરળ વર્તન, મંદહાસ્ય, નિષ્કપટ ભુદ્ધિ, અસામાન્ય
પ્રસન્નતા સાત્વિકસંતાપ આદિ સુક્રીયાએ સર્વોત્કૃષ્ટ અને અનુકર-
ણીય હતી આમાંથી કોઇપણ શુદ્ધ ક્રીયા બેઠે મહાન પંડિતો પણ
સાનંદાશ્ચર્ય થઈ માન્યતાસાથે બોલી ઉઠ શકે “ બેઠે થો માનવ-
ચરિત્રનો સુંદર દાખલો ” જુઓ માનવ ચરિત્રનો ઉત્કૃષ્ટ આદર્શ !
આ રીતનું તેમનું અત્યુત્તમ અનુકરણીય અને ઉન્નત ચરિત્ર
અવલોકન કરી કાવ્યભુષણ કવીશ્વરે અભિમાનથી કાવ્ય લખી શ્રી
શીવપ્રભુનાં આચાર વિચારનું લાવી સંસ્થાને જ્ઞાનામૃતનું પાન
કરાવ્યું. એ દીવ્યામૃતનો આપણે હજીએ રસસ્વાદ લઈએ છીએ. એ
શાંતવૃત્તિ હજી કાવ્ય સાથે એક રૂપ છે. એ ગહન જળ સૌખ્ય-
સાગરમાં આપણે હજી તરીએ છીએ. આપણે હજી શીવ પ્રભુનાં
માનવતા અનુયાયી તરીકે જોળખાઈએ છીએ. હજી મહારાષ્ટ્ર
શ્રી શીવાજી નામથીજ જોળખાય છે. શ્રી શીવાજી મહારાજનાં
ઉન્નત કીર્તિ ઉત્સાહ અંગે અખીલ આર્ય દેશને મહારાષ્ટ્રનો
ભય છે અને હજી પણ શ્રી શીવપ્રભુનાં વિજય તોરણથી મહારાષ્ટ્ર-
ભૂમી દેદીખ્યમાન છે. મહારાષ્ટ્ર ઇતિહાસનો પ્રારંભ કયારથી થયો ?

૧ શીવાજી મહારાજ પછી મહારાજમાં કેનો શક આવે છે ?
 ૨ શાલીવાહાનનો ? નહીં જરાએ નહીં. શાલીવાહાન શક પંચાગોને
 પેળ છે. અને મહારાજનો ખરો શક્તિ હોવે શ્રી શીવરાય છે.
 શ્રી શીવાજી મહારાજની કીર્તિના સુંદર અધાર આજે મહદ-
 ાએ આપણને મળ્યો છે. તેમના જે મહાન આશ્રય પ્રત્યે થયો છે.
 મનાં સરવ વ્યાપી જગત્વિખ્યાત કરતવ્યનું આપણને જે
 રમરણ છે. તે બદલ તેમનાં આપણે ઉપકૃત થવું જોઈએ. તેમના
 હૃદયકારનો યથેચ્છ બદલો વાળવો જોઈએ. તેમનાં લોકોત્તર
 હજુ આપણને અનુકરણીય હોવા જોઈએ. શ્રી શીવપ્રભુનો
 ભોવ્યાર આપણે બીન પ્રયાસે કરીશું. એ મહામંત્રની સારથ-
 તા થાય તોજ તેનાં ઉચ્ચાર માત્રની સાક્ષ્યતા. આ નામરમરણનું
 પાણીથી સારથક નહીં થાય તો તેમ પ્રત્યેક અંભિમાન કાલ્પ-
 કને કપટી ઠરશે. એટલું જ નહીં તો આપણી કપટવાહીની
 ગંહાએ તે સુંદર શુરવીર પવિત્ર નામને કંલકીત કર્યું કહેવાશે.
 હોવો તેનો અનર્થ ન થાય તે માટે માતૃભૂમીપર આપણે અપ્ર-
 મ પ્રેમ દાખવવો જોઈએ. અને તેની ઉમ્મતી અર્થે આપણે
 પ્રેમદ્વ થઈ. અહોરાત્ર ચત્નો આદરવા જોઈએ. આ પ્રયત્નો માટે
 હું અધિકારી છે ? કઈ પરિસ્થિતીમાં તે થવા જોઈએ ? જીવનની
 વિષે તેનો પ્રારંભ કરવો ? આના પ્રત્યુત્તરમાં શ્રી શીવપ્રભુનું
 જન્મલ ચરિત્ર સ્પષ્ટ જણાવે છે કે, અધિકાર પ્રાપ્ત થવા માટે
 ૧, વિદ્યા, પરિસ્થિતી વા અન્ય કીર્તીત પ્રકારની આવશ્યકતા
 ૨, જે જે પ્રાણીએ મહારાજ ભુમીમાં જન્મ લીધો, જે પ્રાણી

મહારાષ્ટ્ર ભુતળ અકપર બેસી ઉઠ્યો જેણે એનું સામર્થ્યમય પાન કર્યું તેને તેની ઉન્નતી પ્રાપ્તિ અર્થે પ્રવૃત્ત થવાનો જન્મસિદ્ધ હક છે. તે પ્રાણીને મહારાષ્ટ્રભુમીને ઉદય શીખરે દીપાવવાનો હિંચકા છે. તમે બાહ્યાવસ્થામાં હશે તો પણ માતૃભૂમી પ્રત્યે પ્રેમ બતાવવાની ફરજ છે. સંસારમાં આસક્ત હો તો પણ એના ઉદ્ધારની ચિંતા હોવી જોઈએ. વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ એનાંજ અતુલ ઉદયની જપમાળ ફેરવવી જોઈએ. શ્રી શીવાજી મહારાજની બાળ કીડા પણ અદ્ભુત રમ્ય છે. આ બાહ્યાવસ્થાનો કાળ એક બાળુએ રાખીએ તો બાકી રહેલા આયુષ્યમાનો એક એવો પણ ક્ષણ ગયે નથી જેમાં તમણે માતૃભૂમી પ્રત્યેનું કૌઠપણ ચીંતન કર્યું નહોતો. જે ઘડીથી શીવ પ્રભુનો ઇતિહાસ જાહેર થયો તે ક્ષણથી તે મૃત્યુ શય્યાપર અચેતન થઈ પડે ત્યાં સુધી તેમનો એક પણ ક્ષણ નીમીષ પસાર થયો નહોતો હોય કે જે માતૃભૂમી હિતચિંતન માટે વ્યતીત થયો ન હોય તેમનો સ્થુળ દેહ, તેમની વિશ્વજ્યોતી શ્વાસોશ્વાસ તેમનાં હૃદયનાં ટકોરો તેમની બુદ્ધિ તેમનું મગજ આદિ સર્વેને મારો દેશ, મારો પ્રીય દેશ એજ કેવળ જગની વાગી હતી. તેમનું આયુષ્ય સ્વદેશ કાર્ય પરત્વે માત્ર વહન કરી રહ્યું હતું તેમનું જીવન દેશહીતાર્થેજ હતું. એમનો જડદેહ મૃત્યુપાસમાં પડ્યો તે અન્તીમ અવસ્થાએ પણ એમનું અન્તઃકરણ દેશકાર્યમાંજ તન્મય એકાકાર હતું. તેઓ ચૈતન્યરૂપે શા વ્યવસાયમાં હતા ? ‘હું મારી માતૃભૂમીનો ઉદ્ધાર કરીશ આજ વ્યવસાયમાં, આહા ! તેમનું તાર્કિક

શા કારણે ખચાંચું ? માત્ર માતૃભુમીની ઉન્નતી માટેજ ! અંતીમ અવસ્થાએ એમનો પ્રાણવાયુ છેવટનાં પ્રણામ યાચવા આપ્યો ત્યારે એમણે શો સંદેશો કહ્યો ? ' હે પ્રાણવાયુ ! મારો દેહ છોડી મારા દેશ બાંધવનાંજ દેહમાં પ્રવેશ કર. વળી તેમને કહે કે આ શ્રી શીવાજી મહારાજનો પ્રાણવાયુ છે. આજન્મ દેશ સેવાનું મહાન કૃત્રિમ જૂતું ધારણ કરનારી એક સુભાગી હીંદુપુત્રનો પ્રાણવાયુ છે. ઉપરાંત દેશભાટે શ્વાસોશ્વાસ કરનારા એક પરમ પ્રયત્નશાળી આત્માનો અમર પ્રાણવાયુ છે તેમનો સ્વીકાર કરશો તો સ્વતેજથી સ્વપ્રકાશથી મહુદ માનપાનને પાત્ર થશો, તેમનો ત્યાગ તમને જગતની સર્વે આપત્તિઓનું ગુલામ બનાવશે.

શ્રી શીવાજી મહારાજનો શુદ્ધ અભિમાની કોણ ? જેનું ધ્યેય સ્વતાઃસીદ્ધ નથી પરન્તુ સ્વદેશને સર્વસ્વ સમર્પણ કરે તે. તેમનો અનુયાયી કોણ ? જે સ્વહીત પ્રત્યે મૌન રહી સ્વદેશનાં સત્કાર્ય અર્થેજ એક ચીત્તજ થાય તે. શ્રી શીવપ્રભુનો ચુસ્ત સેવક કોણ ? તેમનો પરમ ભક્ત કોણ ? જે જે સ્વહીતની ચતર્કીચીત સ્વપ્નેપણ પૂર્વા ન કરતાં અહોરાત્ર સ્વદેશ માટે સુખ ચીંતન કરે તે તમારી પાસે સરીર સામર્થ્ય હશે, બુદ્ધીબળ હશે તે કેવળ સ્વદેશનેજ અર્પણ કરે. તમે જ્ઞાની હો તો જ્ઞાનનો સદ્પ્રયોગ દેશહીત માટે કરો. ધનસંપન્ન હો, તો દેશનું દારીદ્ર દેશપાર કરવા યા હોમ કરો, શરીર સ્વદેશ માટે હોમો તમારા પુત્રપૌત્રનાં પવિત્ર અન્તરમાં પ્રજ્વલીત દેશભક્તીની ભાવના ભરો, આપણે પ્રાણ પૂનીત દેશની

પૂજ્ય સેવા સાધનમાં સમર્પણ કરો. એવો શ્રી શીવાજી મહારાજ બકતીનો મહામંત્ર છે. ઇતિહાસીક પવીત્ર અને પુણ્યશાળી ગંગામાં સ્નાન કરી કર્તવ્યપરાયણતાની સાત્વીક મહત્વાકાંક્ષાનું તીલક કરી ભાવીદેવી સામે દ્વિ હસ્ત જોડી નીર્મળ નીરસીમ બકતીથી આ મહામંત્રનો ઉચ્ચાર થયો એટલે શ્રી શીવાજી મહારાજ પ્રત્યેની પૂજ્ય પવીત્ર પ્રેમમય બકતીરસ પૂર્ણતાએ પહોંચશે. તેમનો મંત્ર સીદ્ધી પામે છે. આ સીદ્ધતા અતી સરળ છે પણ તે તરવારની તીવ્ર ધાર છે. જો કે તે અસંલવિત નથી તે પ્રખર અને પ્રજ્વલીત છે. તે ઉધ્વેગી નથી પણ પ્રાણીમાત્રની કસોટી કરનારી છે. આ સીદ્ધતા અર્થે કસોટી થઈ ગઈ તેમાં શું? સીદ્ધતા સામે પરિક્ષાનું શું મહત્વ? યશ સામે શ્રમ પરાકાષ્ટતાની શી ગણતી? મનની દુર્બળતાને લીધે કવચીત મન ચિંતાગ્રસ્ત લાગે તો પણ શ્રી શીવાજીનાં નામોચ્ચાર આગળ એનું લવલેશ મૃદ્ય નથી.

શ્રી શીવાજીરાયે એમ જાહેર કર્યું કે આ મહારાષ્ટ્ર મારો છે. તો તે પણ આપણાજ છે એમ કહેવાનો અધીકાર નથી કે? શ્રીશીવાજી મહારાજની સ્વામીનિષ્ઠપૂર્વક સેવા એટલે સ્વાર્થત્યાગની પરિક્ષા, એ વીકટ પરિક્ષા સારૂ જો આપણે તૈયાર થયા તો શ્રીશીવરાય પ્રભુ પ્રત્યેનાં પૂજ્ય અભિમાનનું સાર્થક થયું! જો એ પરીક્ષામાં આપણે નિષ્ફળ નિવડ્યા તો શ્રીશીવપ્રભુનું મહારાષ્ટ્રીય કાર્ય વ્યર્થ ગયું કહેવાશે. પછી જો શીવાજી નામનો જયજયકાર પોકારાયો તો સમુદ્રમાં અતીવૃષ્ટી પેરે થશે.

એજ ઉદ્દેશે શ્રીશીવ પ્રભુની સમાધીનાં અરણ્યરૂપરૂં કરી પ્રતીઝા
 લ્યોકે આ ક્ષણથી અમો અમારૂં તનમનધન સ્વદેશ સેવામાં
 સમર્પણ કરીશું. સ્વદેશ સેવાવિનાં અન્ય કોઈપણ કાર્ય અમો કરીશું
 નહીં, તેમનાં નામોઆચારનો જપ જપી દ્રઢ નિશ્ચય કરો કે સ્વદેશ
 અને સ્વદેશ પ્રત્યેજ પ્રેમ કરી શું. શ્રી શીવાલ મહારાજનાં મૃત્યુ
 સમયે મહારાજની અન્તિમ ઈચ્છા શી હતી? કેવળ એજ કે
 સ્વદેશસેવાનું સુવૃત પાળનારો ભાગ્યવાન શુરવીર આ મહારાજમાં
 કોઈ નીપજશકે? આ તેમની અંતીમ વાસનાને માન આપી તે
 સાક્રિય કરવી એ પ્રત્યેક આર્યપુત્રનું પવીત્ર અને પુણ્ય કર્તવ્ય છે.
 કારણ શ્રી શીવાલનાં ઉત્તરને આપણે યોગ્ય પ્રત્યુત્તર નહીં આપ્યો
 તો અન્ય કોણ આપશે? શ્રી શીવાલ મહારાજે રવીવારનાં દિવસે
 સ્વર્ગગમન કર્યું. મધ્યાન સમય હતો તે દિવસનું કાળચક્ર આજ
 સંપૂર્ણ થાય છે. કારણ આજ પણ રવીવાર છે. મધ્યાનસમય પણ
 સ્વરીત થશે. આ સમયે શ્રી શીવરાય ચીંતામગ્ન હશે, આસ પાસ
 ઝેઠેલી વ્યક્તિમાં સ્વદેશ ભક્તિનાં હકદાર વારસગી સોધમાં હશે.
 તેઓનું સ્વાસોશ્વાસ રજઝુ ઝુટવાની અણી પણપર હશે, તેમની
 વાચા પણ સંકુચીત થવા લાગી હશે આવા વીપઠકાળે આવદૂ
 શાંત સ્તબ્ધ અને જંલીર સમયે. આવા યુગ કાંતી પ્રસંગે ઢાઢણ
 શોકસાગરમાં જગતને ડુબવા સમયે તેમના શુન્ય નેત્ર જીઓ
 અશ્રુપાત થયો આસપાસ ઝેઠેલા મનુષ્યો કરતાં એમને વધુ વ્યકતી
 જણાઈ. અખીત્ર મહારાષ્ટ્ર તેમનાં દૃષ્ટિક્ષેત્રમાં આવ્યો સકલ

ભારત તેમને ભાસવા લાગ્યો. અરે અખીલ અવની દ્રુષ્ટીગોચર થઈ, તેમને ભુગોળને ખજાણ ગ્રહ અને તારા અનન્ત સૂર્ય અને અનંત પ્રકાશ દેખાવા લાગ્યા. તેમાં તેઓ શું શોધ છે? આવી વિશાળ વિશ્વવાટીકામાં તેઓ શાની શોધમાં છે? સ્વદેશ પ્રેમી સ્વદેશ ખાતર સર્વસ્વ કુરબાન કરનાર, સર્વસ્વ યાહોમ કરનાર, સ્વાર્થત્યાગ કરનાર આત્માભોગી વીરણ દેશભક્ત તેઓ શોધેછે. નમો, આ સમયે તેમને નમો, અશ્રપાત થવા દો. હરત ભેડી અશ્રૂની ત્રણવાર અંજલી અર્પણ કરી આત્માસન આપો કે મહારાજ! આ મહાગૌરવશાળી મહારાજુ ભુમીનું ગતવૈભવ માંગદય પુનઃ પ્રાપ્ત કર્યા વગર એને મંગલ તીલકથી વિભુષીત કર્યાશીવાય અમો--મહારાજુ પુત્રો એક ક્ષણ પણ વિશ્રાંતી લઈ વીરમીશું નહીં. ઈત્યલમ.

શ્રી ભારતભુમીનો જય થાઓ. ભુમી ઉદ્ધારકનો જય થાઓ.

આ ચોપાનથી' પરનંબર ૩૮૮ ઠાકુરદ્વાર મુંબઈમાં ઈન્દુપ્રકાશ કાપાળાનામાં
શેઠ દામોદર સાંવળાલાય વહેંચાઈ, અને શેઠ છોટાલાલ રામદાસ ઈન્દુ
એમને પાલખર મુકામે પ્રસિદ્ધ કર્યું.
